

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

5 octombrie 2023

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din data de 5 octombrie 2023, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, cu unanimitate de voturi, **a admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite și a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art.2-11 din Legea privind unele măsuri pentru continuarea activității de către persoanele care îndeplinesc condițiile de pensionare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În esență, dispozițiile criticate condiționează dreptul la pensie de neexercitarea dreptului la muncă, limitându-l până la anihilare, ceea ce atrage încălcarea art.1 alin.(5) și art.47 alin.(2) din Constituție. Or, Curtea a reținut că excluderea sau limitarea unui drept/libertăți fundamentale nu mai reflectă o chestiune de proporționalitate, ci una **de eliminare a unei valori fundamentale în stat** [respectarea drepturilor și libertăților fundamentale – art.1 alin.(3) din Constituție].

Curtea a constatat și că o condiționare a exercitării dreptului la muncă de neexercitarea dreptului la pensie echivalează cu **excluderea unei categorii socio-economice de la posibilitatea de a ocupa o funcție în sectorul public**, ceea ce este inadmisibil. **Un drept fundamental sau exercitarea acestuia nu poate exclude beneficiul altui drept fundamental**, de asemenea reglementat în Constituție, întrucât s-ar crea regimuri juridice paralele în funcție de drepturile aflate în discuție.

De asemenea, având în vedere că dreptul fundamental la pensie nu permite posibilitatea suspendării plății pensiei și nici pierderea cuantumului pensiei

aferent perioadei de suspendare, Curtea a constatat că se încalcă și dreptul de proprietate garantat de art.44 din Constituție.

II. De asemenea, în aceeași ședință, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a posteriori*, cu unanimitate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art.8 alin.2 din Decretul nr.32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului Familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice sunt constituționale în măsura în care nu privesc acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei introdusă de copil.

În esență, Curtea a reținut că termenul în care poate fi introdusă acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei, de 1 an de la data nașterii acestuia, încalcă dreptul la viață privată al copilului, întrucât îl privează de posibilitatea de a acționa în mod conștient și voluntar, după dobândirea capacității de exercițiu depline, în vederea stabilirii filiației sale față de tată. Or, stabilirea filiației față de tată, ca atribut al persoanei, ca element care configurează identitatea acesteia, nu poate fi lăsată la discreția altcuiva, respectiv a mamei copilului sau a reprezentantului legal al acestuia, care au rămas în pasivitate în acest interval de timp. Neconstituționalitatea textului de lege criticat provine din faptul că, în calitate de titular al dreptului de a introduce acțiunea în stabilirea paternității, copilul nu va avea niciodată posibilitatea de a intenta personal o asemenea acțiune, întrucât după expirarea termenului de un an de la nașterea acestuia intervine prescripția dreptului la acțiune.

•

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**